

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: ул.ця
Чарнецького ч. 12.

Листи приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадане і за зло-
женем оплати поштової.

Рекламації
взапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської”.

Передплата
у Львові в агенції
дневників пасажа Гавс-
мана ч. 9 і в п. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40
Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодинокое число 6 с.

Вісті політичні.

*З ради державної. — Положене на Угорщині. —
Справа окупованих країв. — Гостина грецького
короля у Відні і справа македонська.*

Комісія угодова полагодила вчера арти-
кули 15—19 уговорних предложень. В часі дис-
кусії настала перерва з причини внесеня п.
Куранда, котрий, покликавши ся на донесене
часописий, немов би угорський президент міні-
стрів бр. Векерле на вчерашній аудієнції у
Цісаря одержав передвступну санкцію закона,
даючого єму повновласть до введеня уговорних
предложень в дорозі розпорядження, спитав
правительство, чи та вість правдива і заявив,
що хоче знати зміст того закона. Др. Едлен-
боген вніс о заряджене перерви в нарадах, аби
бар. Бекови дати можливість відповіді. В голо-
сованю показав ся брак комплету, в наслідок
чого предсідатель зарядив перерву. По перерві
з'явив ся бар. Бек, а предсідатель заявив, що
п. Президент міністрів дасть жадану відповідь
на початку нинішнього засіданя. — Коло поль-
ске відбувало в послідних днях кілька засі-
дань. На однім з них вибрано двох віцепрези-

дентів Кола, котрими стали гр. Войт. Діду-
шицький і пос. Ствертня. Передвчерашне засі-
дане і вчерашне засідане було присвячене
бюджетовій дискусії.

Міністерство Векерлього і соймова угор-
ска коаліція нашли ся в скрутнім положеню.
Метить ся на них їх минувшина. В хвилях
борби против кабінету генерала Феєрварія ко-
аліція завела з Хорватами умову, в якій при-
рекла вернути до принципів угоди з р. 1868
про хорватську автономію. Однак пам'ять у лю-
дий, а спеціально у політиків, буває коротка.
Коаліція, дірвавши ся до власти, забула про
приреченя, дані Хорватам. З того приводу
пришло до зірваня з Хорватами, яким Ма-
дьяри накиннули немилого бана і розв'язали сойм
в Загребі, числячи, що нові вибори припляють
нову, хорватську делегацію до угорського сой-
му. Рахунки завели. — Давніше мали Ма-
дьяри в Хорватії власне сторонництво, яке
довгими літами мало більшість. Нині нема
там одної Мадырам зичливої душі. Не бу-
ло отже сумніву, що Хорвати зазначать своє
невдоволене обструкцією, якою будуть до-
биватись сповнення приречень, які їм дала
коаліція. А однак Мадыри дурили ся, що
Хорвати на сей крок не зважать ся. Стало ся
інакше. Хорвати відклонили вправді союз з

іншими невдоволеними сторонництвами посе-
ред Славян і Румунів — щоби в сей спосіб
не довести всіх Мадырів до злуки в одно сто-
ронництво, — однак почали обструкцію на
власну руку. Перед кількома днями внесено
до угорського сойму проєкт закона про автоно-
мічну тарифу, який складає ся з поверх ти-
сячки параграфів і єсть вступом до уговорних
законів з Австрією. Хорвати в числі 40 послів
почали обструкцію. А ведуть єї спокійно, рі-
чево. Їм не можна навіть зробити заміту, що
хотять ударемнювати наради. Они розбирають
основно з ріжних сторін кожний параграф, а
сега їм за эле брати не можна. Коаліція хо-
тіла їх закричати, злегковажити, вивести з рів-
новаги і спонукати до скандалу, на основі я-
кого могла би Хорватів викинути з засідань,
але Хорвати, знамениті політики, суть глухими
на всі провокації і домагають ся лише від
президента, щоби строго придержував ся регу-
ляміну. Коли президент одинокий раз відсту-
пив від регуляміну, хорватський секретар сей-
час покинув трибуну, що, згідно з приписами,
здержувало наради. Коли би Хорвати вели
дальше таку річеву обструкцію, то на полад-
нане тисячі параграфів треба би найменше ча-
су двох літ. А тут переведене угоди наглиць.
Мадырський кабінет хоче здавити в той спосіб

СТАРА ЛЮБОВ.

(З німецького — Людв. Ольденбург'а).

Не знаєте пані Вільд? І не чули о ній?
Так питано мене одного вечера при сто-
лі в пиварни одного місточка над Нагою, на
пів здивовано, на пів милосердно.

Ні, я єї не знав і ніколи о ній не чув,
хоч тоді був я вже досить довгий час в тій
околиці. Але тепер я почув. Она — казали
всі — має понад пятьдесят літ, а все ще єсть
найкрасшою женщиною в цілій охрестности.

Мені було як тому одному німецькому кня-
зеві: вірю багато, але не всьо. Пятьдесят літ
і найкрасша женщина в околиці, де ніхто не
знає нічого про штуки жіночої туалети? То
було неможливе і тому не могло бути.

Бурмістр мусів відгадати, що в мені дія-
ло ся, бо відозвав ся:

— Так, так дійсно єсть. Я знаю ту жен-
щину від єї дитинства. Ми обов в однім віці,
а я маю тепер пятьдесят два літ. Недавно
бачив я єї і мушу признати, що она все ще
така, як була яко вісімнадцятьлітна дівчина.
Може трохи повніша стала, але тільки всього.
Як будете коли мати вільний час, то перей-
дть ся через Шмолден і Гатгенштайн до дер-
жавної гостинниці при дорозі, котру правитель-
ство винаймало пані Вільд, за дешеву ціну по
смерти єї мужа, котрий був старшим лісничим.
Їй взагалі не легко жие ся, бо має сімох си-
нів, а сімох великих синів коштує багато, бо-

гато гроша. Побачите, а відтак самі скажете.
Не пожадуєте дороги.

Але так скоро не прийшло до тої про-
гульки. За іншими річами, забув я на ту істо-
рию. Пригадав собі єї аж на слідуючу весну,
коли раз вибрав ся на прохід в околицю. І то-
ді пішов я просто до гостинниці. Пані Вільд
була незвичайностю в тій околиці і тому я му-
сів єї бачити.

Не тревало довго, а я опинив ся у мети.
Гостинниця в тій безлюдній стороні могла не
приносити багато, але я на перший погляд
пізнав, що поля коло неї були у взірцевім по-
рядку. Мала з чого жити пані Вільд з своїми
дітьми.

Вікна гостинниці були отверті. Світло
сонішне і свіжий лісний воздух вливали ся
до середини, але там не було нікого, хто би
тим тішив ся. Я отворив бічні двері дому і у-
війшов до середини. Коло кухні стояла висока
женщина, в снігах чути було кроки служниці.
Від стодали доніс ся голос молодого чоловіка
в високих чоботах:

— Мамо, послідні бараболі посаджені!

Я був в домі пані Вільд і єї великих сі-
мох хлопців.

В гостинній комнаті замовив я їду і пів
фляшки мозельського вина. Уважно приглядавсь
я женщині, але она гляділа попри мене на
двір. Коли принесла замовлене, гляділа також
крізь вікно. І до того ні слова; мовчки прий-
шла і мовчки відійшла.

Але я бачив єї і оповідане людей було
правдиве. Часто чув я про женщины нагадуючі

богиню Юнону, а тепер одна з таких стояла
передо мною. Все було в ній велике, а однак
в найкрасшій згоді! І коли я гадав про Юно-
ну, впало мені ще щось. Як часто яко ученик
сміяв ся я сам до себе, коли ми в Гоєрі чи-
тали про коровооку Геру. Тепер зрозумів я
старого Грека, бо саме побачив я очи, великі
і темносині та пречудної краси. А до того лице,
мов вирізьблене з мрамору і волосє таке темне
і буйне, яке лиш рідко стрічає ся в тих над-
реньських околицях. То була пані Вільд.

Я хотів вже платити, коли до комнати
увійшов ще один гість. То був старший муж-
чина, по котрім можна було пізнати, що лише
що перебув тяжку недугу. Він привитав ся і
тепер почув я перший раз голос пані Вільд:
Добрий день, пане бурмістре! Для мене мала
она лиш королівське склонене гордої голови, ко-
ли я відходив.

Я вийшов, але векорі вернув назад. За-
був на столі свою папіросницю і не хотів єї
лишити. І коли я переходив по під вікна го-
стинної комнати, почув голос, мов придавлен-
ий плач: Ах, Фриц, мені було би серце пу-
кло, я була би умерла — а на те відозвав ся
звідкись острый і гвінний голос: — „Або ти
маєш серце, Маріє? Чи мала єго так довгі лі-
та?“ Дивно. Молодий чоловік і та здорова дів-
чина не виглядала мені на те, щоби говорити собі
о любови і умираю. Чи то може старий бурмістр
і пані Вільд?.. Також щось; бо коли я брав
мою папіросницю, стояла пані Вільд коло вікна
і гляділа з спокійним лицем мов сонна на не-
далекий ліс.

обструкцію, що задумує змінити регулямін в тім дусі, що більшість може замкнути дискусію. Однак сей намір небезпечний. Ранше хотів перевести зміну регуляміну Людвік Тиса, але мусів упасти. Кабінет Стефана Тиси ввів при помочи президента сойму, Перчеля, т. зв. провізоричний регулямін, в яким була мова про замкнене дискусії, однак сторонники Кошута викликали скандал, побили службу і поломили меблі та довели до розв'язання сойму. Нові вибори видвигнули сторонництво Кошута на перше місце і довели опозицію до великої сили, яка перла до сего, щоби Перчеля віддати під суд о зраду держави, до чого однак не допущено. З тої хвилі право дискутованя стало немов би народним правом та мало що не услівем естования угорської держави. У всіх державах можна на бажане більшости замкнути дискусію — одна Угорщина сеї постанови не знає. Лишає ся отже або пристати на всі правні домаганя Хорватів, або таки змінити регулямін. Та тут саме лежить небезпечність для теперішнього кабінету, який може стратити популярність та упасти, бо против зміни регуляміну стануть всі невдоволені, між ними й частина Мадярів, які вправді не злучають ся з собою, однак підуть різними дорогами і кабінет Векерлього позаять, а з ним погребуть славу Кошута і єго сторонництва.

З Сараєва доносить півурядова часопись босанського правительства: Магомедани Босни і Герцеговини знають, чого могли би надіятися в Босні під панованем Сербії. Невдоволене в одній частині магомеданського населеня повстало задля деяких похибок в адміністрації. Бар. Буріян, котрий часом сить в духом часу, постановив завести радикальні зміни в найвищих урядах краю. Раз треба зробити лад і перешкодити тому ловленю риб в мутній воді. Належить з цілою рішучістю заявити, що Австро-Угорщина ніколи не врезигує з окупованих країв і що лише анексією Босни і Герцеговини мужуть виправдати своє посідане тих країв. — Wien. Allg. Ztg. довідує ся, що

бар. Еренталь буде конферувати з дром Векерлем в справі босансько-герцеговинській.

Грецький король Юрій, котрого візита заповіджена була на першу половину жовтня, а котру відтак відложено задля недуги Цісаря, прибув дня 18 с. м. до Відня. Вправді король прибув приватно, однак як віденські політичні круги кажуть, подорож єго має на меті обговорене балканської, а головно македонської справи. Справа реформ в Македонії чим раз більше мотає ся — Греція завинила. Нічо дивного проте, що нехота держав обертає ся против Греції і що відбила ся она у висліді недавньої конференції між Ізвольским а бар. Еренталем. А що недавно був у Відни король Кароль румунський, то нічо дивного, що грецький світ політичний занепокоєний і хотів би за посередництвом короля вплинути на австро угорську політику. На згаданих конфренціях Ізвольского з бар. Еренталем стверджено іменно, що хоч теперішнє грецке правительство поступає льогічніше супротив акції держав на Балкаві, як єго попередники, то однак оно видко за слабе, аби спинити творене бунтівничих грецьких ватаг. Внаслідок чого упімнене, яке оба міністри, російський і австрійський, вислали до Атен, було о много енергічніше і більше рішуче, як то, котре доручено в Софії і Білгороді, між тим як до Румунії взагалі не висилано ніяких нот. Супротив того має король Юрій старати ся о наклоненє Австро-Угорщини, аби підняла ся посередництва між Грецією і Румунією для приверненя правильних відносин на Балкаві. Однак румунське правительство впевнює, що лише тоді згодить ся на переговора, коли Греція вдоволить єго жаданя що до т. зв. Куцоволохів і спинить агітацію грецького духовенства і творене ворохобничих ватаг против них. Греція боронить ся против тих закидів, що в єї сторони діє ся все, що можливе, аби той рух здавити; що натомість Румуни викликають умисно штучний рух серед Куцоволохів против грецького духовенства, котре цілком Куцоволохів не на-

падає, а само перед ними боронить ся. Кажуть дальше Греки, що Куцоволохи ніколи не мали самостійного життя народного, що все жили в згоді з Греками, доки аж не ужито їх яко орудие Румунії. Спир так заострив ся, що тяжко надіятися єго скорого полагодження і Македонія буде дальше осідком ворохобні і межиусобиць народних.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 22-го падолиста 1907.

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменовав комісарів повітових: дра Адама Бая, дра Гуг. Шварца, Адама Грабовского, дра Йосифа Шивера і Віктора Ридля секретарями Намістництва, а комісарів повітових: Ів. Лопушанського, Брон. Вісьневского, Мар. Ягусіньского і Пет. Бушанського старшими комісарями повітовими. — Гал. Дирекція почт і телеграфів іменовала укінчених гімназістів Едм. Ів. Білянського і Фр. Ксав. Дембіцького практикантами почтовими у Львові.

— **Оголошенє конкурсу.** В цілі надава опорожненях в початком шкільного року 1907/8 стипендій з фовду наукового по 210 К річно, призначених для молодіжи рускої народности, віддаючи ся наукам на виділах права і філософії в ц. к. Університетах державних, оголошує ся конкурс в реченцем вношеня подань до 1 січня 1908. Убігаючи ся о ті стипендії мають внести перед уплявом конкурсового реченця на руки колегії професорів дотичного Виділу до ц. к. Намістництва поданя заосмотрені в метрику родженя, свідоптва шкільві і докази фреквенції що до наук а також в свідопцино убожества стверджуюче докладно їх відносини родивні і маеткові.

— **В Калупи** відбудуть ся дня 1 грудня с. р. в салі „Народного Дому“ загальні збори Товариства „Взаїмна Поміч“ і Тов-а педаг. точно о 12 год. в пол. з отсею програмою: 1) Відкрите зборів. 2) Звіт уступаючого виділу. 3) Вибір нового виділу. 4) Внесєня та інтерпелляції.

— **Дрібні вісти.** „Народна Гостинниця“ у Львові виплачує дивіденду від уділів членських по 5 пр. за кожний рік; приймає нові уділи членські почавши від 20 К і 2 К вписового і приймає

Осінь того року принесла багато руху. Були вибори до ради державної, а відтак провінціонального сойму. Побідили вільнодумні. З шістнадцятьох мандатів соймових припало вільнодумним п'ятнадцять і лиш один припав консерватисови, котрим був бурмістр з Бухенберга Райфель.

Коли відкрито сойм, мав я честь бути представленим і п. Райфлеви. Боже, то був той сам пан, якого я бачив в гостинниці п. Вільд. Але тепер був вже зовсім здоровий і боронив з молодечим жаром предложеня правительства.

Між послами був там нікий Еплер, учитель. Він мені дуже подобав ся, а я єму. Часто ходили ми разом на проходи і в часі одної такої вандрівки зайшли ми до самотної гостинниці під лісом. З веселим поздороченем увійшов Еплер до гостинниці і сердечко відповіла єму пані Вільд: „Тішу ся, Генрику, що знов тебе побачила!“ Відтак стали розмазляти о давних часах, а мені видавало ся, немов би я знов почув так, як тоді на весну, жалобу: „Фриц, я була би умерла“ — і відповідь на те: „Чи ти мавш серце, Еплера?“

Вертаючи, спитав я Еплера: — „Як називає ся на імя бурмістр Райфель?“ Здивовано поглянув Еплер на мене: „Фриц називає ся, але длячого питаєте?“ Я розповів єму, а коли скінчив, замітив він задумчиво: „То стара історія і вічно буде нова. Так, Марія і Фриц знають ся дуже добре. Я знаю о тім, бо Марія і я разом виростили. Они обов дуже любили ся, однак з ними було як з тими королівськими дітьми, що ніколи не могли зійти ся. Она була бідною дочкою лєничого, а він писарем у бурмістра і не мав нічого лиш добру голову. Але хотів стати богатим, дуже богатим і тому тихцем полював на богаті дівчата в околиці.

Дівчата також любили єго, бо хоч він тепер неприємний, то тоді був хорошим, веселим хлопцем. Марія довідала ся о єго залицянках і раз два заручила ся з лєничим Вільдом. Тепер просив Фриц і благав, але все дармо. Она віддала ся і я не гадаю, аби бачила коли Фрица за життя мужа. Фриц же пішов своєю дорогою. Довів до становища бурмістра і в наслідок кількох щасливих підприємств став дуже богатим чоловіком. Але ніколи не забув на Марію; остав нежонатим і коли она була вже два роки вдовою, попросив о єї руку. Відповіла остро „ні“; єї серце, сказала, належить тепер лиш до єї дітей.

Мовчки ішли ми дальше. Аж коли вже мали розставати ся, сказав Еплер знов: „Не можу повірити, аби тих двох завзятих людей знов поєднало ся. Хоч, длячого відкидала она всі предложеня? Хто зрозуміє жєнщину?“

Кілька тижнів пізнійше стояв я на двірці в Кронвайлер, аби поїздом Сарбрікен-Бінгербрік вернути до дому. Нараз побачив я візок, що над'їхав польною дорогою. На возі сиділа густо заслонена дама, яку я сейчас пізнав, коли вступала по сходах до двірця. Була лиш одна одинока жєнщина такої хорошої постави в цілій околиці: Марія Вільд. Надійшов поїзд. У вікні одного вагона другої класи появилася голова мужчини з блими волосем, відтак отворили ся двері і дама всіла. За хвиліку рушив поїзд в дальшу дорогу.

Кілька днів пізнійше розійшла ся дивна вість. Бурмістр з Бухенберга — оповідали — пропав без сліду. Длячого, ніхто не знав. Книги і каси, оповідано дальше, були у взірцевім порядку. А відтак прийшла друга, так само дивна вість: Властительки гостинниці під лісом від довшого часу ніхто не бачив. Що то

могло бути? Дивно, більше як дивно. Але вскорі загадка стала всім ясною: в Кольонії бачено їх обов. І тепер розпочало ся; де лиш зійшло ся двоє людей, всюди сьміяли ся і розповідали: „Утікли! І то в такім віці! Боже, що за поганий світ!“

Прийшла зима. Буря мете снігом вздовж долин; такий поганый час, що й пса не вигнав би з хати. Застукано до моїх днерий і входить пан Еплер. Мусіла бути велика, добра новина, що з так далеко аж сюди. Уважно глядів я єму в лице і замітив, що він цілий збентежений: „Ось“ — сказав, кладучи на стіл лист — „читайте“.

Я став читати. Дословно не можу нині повторити листу, але тямлю добре єго зміст. Було там більше менше так: „Друже мого дитинства і молодости, не кидай на мене каменем. Я сама гадала, що мое серце завмерло. Але коли Фриц лежав так тяжко хорий, я пізнала, що любила єго все і люблю єго ще й тепер. Тепер тут в Балтіморі стала я єго жєнкою. І чому ні? Мої діти не потребують мене більше, бо они всі самостійні, а крім того Фриц дав кождому по 10.000 марок. Мене не потребує ніхто, я Фрица також. Ми могли би були і там лишити ся, але ми хотіли пійти в такий край, де нічо не нагадувало нам на змарноване життя. Не осуджуй жє мене, Генрику, ти ні, все проче для мене байдуже. Не завидуй мені того щастя, якого я в моїй молодости глядала а аж тепер найшла; атже то в найліпшій случай лиш кілька літ. Марія“.

Він не осуджував єї, бо в яєним поглядом сказав: „Она була все хороша, а в своїй старій любові подвійно хороша“.

зкладки на книжочки, від котрих платить 5 прц. Приїжджаючим до Львова припоручає свій готель. — Аматорський театр тов. „Сокол“ у Львові устроже в неділю дня 24 с. м. у власній салі при ул. Рускій ч. 20 (дім „Двістра“) „Сватана на Гончарівці“, комедію Квітки в 3 актах з співаними і танцями. Початок о год. 7. — Фабриканти сїрничків, сполучені в картель, постановили підвишити ціну сїрничків о 10 прц. в цілій державі. — Секція тіла Ромуальда Мальока, котрого, як то ми доносили, знайдено в понеділок рано в замерзлій бакорі при ул. 29 Листопада, виказала, що Мальоко помер в наслідок замерзнення, а не від побиття его весільними гостями Станкевичом і Обловком. — Будівничий Бр. Бавер, котрий через 20 літ був будівничим у Львові, оголосив конкурс. Довги его виносять около 800.000 К, а активи 700.000 К. — Павлина Марія Сповір згубила вчера банкнот на 100 К, а п. Кароліна Бравер срібний тульський годинник. — У одного з арештованих вчера злодій заквестіоновано срібні ножі і вилки значені буквами L. I. S.; можна відібрати в бюрі безпечности в поліції. — Родина Полянських з Судової Вишні віднесла ся телеграфічно до львівської поліції з просьбою о відшуканні Йосифа Полянського, замешкалого у Львові десь коло Вис. Замку і повідомлене его о смерті матери. Поліція однак не може его відшукати, бо господар дому не замілював его.

— **Помишуване дезертирів.** З Відня доносять, що ще в сім місяці появлять ся цісарське розпорядження, яке оповістить амнецією для дезертирів. Амнецією мають користуватись в рівній мірі люди, що зовсім не ставлялись до бранки, як і ті, що не явили ся на військовій вираві. Амнеція відноситься до армії сухопутної і флоту. Дезертирами, що відбувають вже кару в'язниці або знаходять ся в свідстві, буде кара дарована, а ті, що знаходять ся на свободі, не будуть потягнені до одвічальности. Резервісти, за котрими глядають власти в причини дезерції або котрим грозять такі гляданя, будуть користуватись амнецією під умовою, що до 2 літ після оголошення амнеції зголосять ся з просьбою о вїй призначені, а на випадок, якби були вже признані дезертирами, зложать дотеперішній військовий степен.

— **Нещасливі пригоди.** Вчера по полудни в домі ч. 28 при ул. кор. Лещинського працював над направою ринви Шльома Курцер, 25 літній челядник бляхарський. Стоячи на драбині, котру придержував термінатор Яков Вінтер, прибивав на фаяціті І поверху гак, котрий мав піддержувати ринву. Додати потреба, що драбина стояла на балкони, котрий не має ще балюстради. Вбивши гак, хотів перекопати ся, чи він міцно держить і зачав его тягнути. Гак нараз вирвав ся із стїни, а Курцер стративши рівновагу, впав на брук і вдарив так сильно головою об камінь, що лобина ему розпукла ся і мозок вищив на верх. Завізвапа поготивля ратункова застала вже лиш трупа і відставила его до трунарній інститута судової медицини. Вина за сю нещасливу прагду спадає в значній мірі на майстра бляхарського Хаїма Мантля, котрий посилаючи челядника на не безпечну роботу не постарав ся о забезпечені ему житя. — Із Станиславова доносять: На двірці залізничній в Станиславові поїзд ч. 1.223 їдучий із Стрия найхав вї вторек на почтового возного Григорія Найдича, що тягнув візек з посылками вочтовими і розторочив ему обі ноги. Нещасливого привезено до шпиталю, де мимо скорої помочи, небавком помер.

— **Черестанок Германовичі** на шляху Перемишль-Хирів, отворений доси лиш для руху особового, отворено дня 21 падолиста яко ладівню для обмеженого руху товарового а то для посылки ціловозових з виїдкою перевозу худоби, безрог і таких предметів, для котрих надачі або відбору потреба спеціальних уряджень. За-а взглядно виладоване товарів в ціловозових наборах належить до надавця а взглядно до адресата.

За доставу кожного порожнього воза до ладівні в Германовичах належить са одна корона.

— **До мужеских семінарій учительських** в Галичині, яких єсть 11, вписало ся сего року 2884 учеників, разом на всі чотири роки. Приріст загальної фреквенції являєсь незначним, бо тільки о 26 учеників (торік виносило число учеників разом 2.450), а в деяких місцевостях показало ся навіть зменшене фреквенції, як прим. в самім Львові, де число учеників

вносить тепер 234 супроти торічних 243. Подібно числить тепер Тарнів і Станиславів о 5, Старий Санч о 7, а Сокаль навіть о 19 учеників менше, як торік. За те побільшилась всюди фреквенція в женських учительських семінариях, а іменно з 764 учениць в минулім році на 863 учениць в сім році. До державної женської семінарії у Львові вписало ся 277, а до приватної семінарії Софії Стшалковської, що користується правом публичности, аж 226 учениць.

Телеграми.

Відень 22 падолиста. На нинішнім засіданню палати послів предложив Міністер скарбу проєкт закона в справі увільнення записів і фондаций з нагоди цісарского ювілею від стемплів і безпосередних належитостей. Пос. Адольф Грос зголосив пильне внесенє в справі браку готівки. Між пильними внесеннями знаходять ся: внесенє пос. Охримовича в справі зміни закона прасового, взглядно знесеня закаузу кольпортажі і внесенє пос. Куриловича о признанє дїет судиям присяжним. — По відчитанню інтерпеляцій приступила палата до дальшої розправи над пильним внесенем в справі заряджень против дорожні.

Відень 22 падолиста. Щораз більша дорожня артикулів поживи спонукали міністерство рільництва скликали в найблизших днях конференцію в цілі обдуманя способів, як би тому зарадити. В конференції возьмуть участь також репрезентанти корпорацій, котрі мають на цілі інтерес консументів.

Будапешт 22 падолиста. В угорській палаті послів по відкриттю засіданя президент міністрів др. Векерле предложив закон уповажняючий правительство до заключеня угоди в формі розпорядження.

Будапешт 22 падолиста. З Відня доносять, що президент міністрів, др. Векерле, зложив вчера по полудни візиту бар. Еренталеви і бар. Бекови, а о 5 год. по полудни відїхав до Будапешту.

Берлін 22 падолиста. Вчера отворено на ул. „Під Липами“ бюро руху австрійських залізниць державних в присутности австро-угорского амбасадора, ген. консуля і т. д.

Токіо 22 падолиста. Новий панцирник „Ібускі“ спущено на воду. Цілий корабель збудований з материялу виробленого виключно в Японії.

Реджджо ді Калябрія 22 падолиста. Вчера рано о 3 год. повторило ся землетрясенє в місцевостях, котрі вже перед тим кілька разів було навістило; так само було землетрясенє о 3 год. 35 мін. по полудни. Серед жителів настав переполох. Паде зливий дощ.

Петербург 22 падолиста. (П. А.) На кінци вчерашнього засіданя думи переведено вибір помічників секретаря палати. Межи вибраними знаходить ся трох опозиціоністів а в тім числі й конституційний демократ Челноков. Секретар другої думи Шінгаров заявляє іменем кадетів, що вибором з опозиціоністів дума очевидно відступила від засади, що опозиція не має бути репрезентована в президії; однак кадети лиш під тим умовою приймуть вибір Челнокова, що буде він першим помічником секретаря. Відтак прийнято однодушного внесенє поставлене 254 лослами, щоби вислано адресу до царя. Зредаговане адреси поручено комісії з 18 членів. Приступлено до вибору першого помічника секретаря і вибрано Замісловского з справиці. Пос. Келеповский кличе до кадетів:

„Сидіть тепер на лавках, на котрих сиділи царубийники“. (Неспокій серед лївиці.) Президент грозить Келеповскому відобранем голосу. Пос. Челноков зрікає ся вибору на помічника секретаря. Президент подає до відомости, що одержав протест против свого поступованя однак не відчитає его. (Грімки оплески на правіци і центрум.) Слідуюче засіданє в суботу.

Рух поїздів залізничних

важний від 1. мая 1907 — після часу середноєвропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звїздкою. Нічна пора числить ся від 6. годниє вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

- З Кракова: **8-40***, **2-31***, **8-55**, **1-30**, 5-50*, 7-25, 9-45, 5-25, 9-50*.
- З Ряшева: 1-10.
- З Підволочиск (голов. дворець): 7-20, 12-00, **2-16**, 5-40, 10-30*.
- З Підволочиск (на Підзамче): 7-01, 11-40, **2-02**, 5-15, 10-12*.
- З Черновець: **12-20***, 5-55*, 8-05, **2-25**, 3-55, 9-01*.
- З Коломиї, Жидачева, Потуптор: 10-05.
- Зі Станиславова: 8-05.
- З Рави і Сокаля: 7-10, 12-40.
- З Яворова: 8-22, 5-00.
- З Самбора: 8-00, 10-30, 1-55, 9-20*.
- З Лавочного, Калуща, Борислава: 7-29, 11-50, 10-50*.
- Зі Стрия, Тухлі: 3-51.
- З Белзця: 4-50.

Відходять зі Львова:

- До Кракова: **7-05***, **12-45***, 3-45*, **8-25**, 8-40, **2-45**, 6-15*, 7-20*, 11-00*.
- До Ряшева: 4-05.
- До Підволочиск (голов. дворець): 6-20, 10-45, **2-17**, 7-00*, 11-15*.
- До Підволочиск (з Підзамче): 6-35, 11-03, **2-32**, 7-24*, 11-35*.
- До Черновець: **2-51***, 6-10, 9-20, **1-55**, 10-40*.
- До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11-30*.
- До Рави, Сокаля: 6-12, 7-10*.
- До Яворова: 6-58, 6-30*.
- До Самбора: 6-00, 9-05, 4-30, 10-51*.
- До Коломиї і Жидачева: 2-35.
- До Перемишля, Хирова: 4-05.
- До Лавочного, Калуща, Дрогобича: 7-30, 2-26, 6-25*.
- До Белзця: 11-05.
- До Станиславова, Чорткова, Гусятки: 5-50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3-25, 5-30 по полуд. і 8-20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділі і рим. кат. свята) 1-46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділі і рим. кат. свята) 10-05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділі і рим. кат. свята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9-55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1-15 по полудни і 9-25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята) 10-19 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята 9-40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята 11-50 вечер.

За редакцію відповідає: Адам Куржовський.

Ц. к. уприв, га лицкий акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — Експозитури: в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартісні папери і монети по найдокладнійшій днівній курсі, не числячи ніякої провізії.

Біржеві замовлення

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформацій що-до певної і користної

льобації капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потручення провізії і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і інших паперів підлягаючих льосованню.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституцій так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядження.

Пряписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.